

az ország politikai vezetését is vállalnia kellett. Csak így érthető, hogy az ő személye sértetlenül került ki abból a politikai kampányból is s míg kormányának tagjai ellen ádáz haraggal tört az ellenzék, tőle ellenfelei sem vonták meg tiszteletüket és nagyrabecsülésüket. Azóta sok esztendő elmúlt s ma nincs Fejérváry Géza bárónál népszerűbb ember a monarchiában. Az osztrák hivatalos újság külön cikkben ünnepli, születi helye, az ausztriai Josefstadt egyik utcáját keresztelte a nevére, tőlünk ezrével kapja az üdvözlő táviratokat s családja, amelyet rajongásig szeret, sietett Bécsbe, új állomás helyére, hogy vele ünnepeljen s bensőségessé tegye számára ezt a szép márciusi napot.

— **Előadás a feminizmusról.** Érdekes előadás lesz vasárnap délután a városháza közgyűlési termében a feminizmusról. *Glücklich* Vilma az országos hírű feminista agitátor *Ifjúság és feminizmus*, utána pedig *Balázs Béla*, a neves szegedi származású poeta *Asszonykultúra és férfikultúra* címmel előadást tart. A nagy érdeklődés, mely megelőzi az előadást, azt mutatja: azon nem csak a feminista érzelmű hölgyek jelennek majd meg, hanem mindenki, akit a kultúra és az evolúció kérdései érdekelnek. Az előadás délután 5 órakor kezdődik. Jegyek *Várnay L.* könyvkereskedésében kaphatók.

— **Házasság.** *Pick Elza*, *Pick J. János* bájos leánya kedden köt házasságot *Meisl Sándor* békéscsabai sörnagykereskedővel. Az egyházi frigykötés délután félnegykor lesz *Petőfi-sugárut* 54. számú házban.

— **Fásítják a Tisza partját.** A tiszai és marosmenti partszakadások ellen tudvalevőleg fásítással akar védekezni a város. *Völgyessy János* gazdász a fásítás céljaira a város faiskolájából 5000 darab csemetefát ásatott ki. A próbafásításokat hétfőn kezdik meg.

— **Pardón! Bocsánat!** Ma délből a szegedi korzón megfigyeltem, hogy mennyire nem tudnak a vidéki emberek járni. Egy félórát kellett a Kékesillag sarkán állni, hogy tökéletesen kialakuljon előttem a gyalogjárók percenkint megismétlődő apró karamboljainak képe. Szegeden kedves és naiv, bár vidékies álmodozással járnak az emberek az utcán. A sarkon például minden második ember beleütközik a vele szembe érkező emberbe.

— **Pardon! Bocsánat!** — hangzik fel és alig bontakoznak ki egymásból, máris és most már mind a ketten beleütköznek valakibe. Így aztán egész kis csoportulás keletkezik, mely hullámszerűen átvonul az egész vonalon. Tessék megfigyelni. Ez nem tulzás és nem is egy görbe tükrön át nézése a szegedi közlekedésnek. Azt sem udvariasságból konstátálom, hogy ezek az apró karambolok csak a férfakkal esnek meg. A hölgyek sokkal éberebben és ügyesebben járnak az utcán és szinte munkát végeznek a folytonos vigyázással, hogy az álmodozva járó férfiak beléjük ne ütközzenek. Ma délből egy ur, hogy, hogynem, mégis alaposan beleütközött egy dámába. A nap ragyogott, a hölgyek mosolyogtak, a figyelmetlen ur pedig nem kért bocsánatot. A hölgy kissé talán túlerélyes volt, de lelkes sugallatára bizony kénytelen volt e szót kiejteni:

— Marha!

— **Szmollény Nándor nyilatkozata.** A következő nyilatkozat közzétételére kérték fel bennünket: *Tekintetes Szerkesztő Ur!* Kérem, szíveskedjék alábbi nyilatkozatomnak b. lapjában helyet adni. A szünügyi bizottság tegnapi üléséről b. lapja referátumába — miután a mai 10 órással halaszthatatlan ügyben el kell utaznom, az összes lapokat nem is bír-

tam még átolvasni, — az a hiba esuszott be, mintha *Back Bernát* ur az ellenem bejelentett összeférhetetlenség tárgyát nem nevezte volna meg. *Igenis megnevezte előttem:* a „Szegedi Szimpad” című újság monopoliumát, miután a *lapon nevem is rajta van.* En erre vonatkozólag bemutattam *Almássy Endre* igazgató ur engedélyezését, melyhez nekem igazán semmi közöm nincs. Ha *Gaál Endre* elnök ur *Back Bernát* ur szavahihetőségében kételkedik, ez nem tartozik rám, ha azonban az én állításomat vonja kétségbe, akkor hazaérkezésemkor el tudom intézni a dolog ezen oldalát is. Tartozom itt megjegyezni, hogy mint első ízben lemondtam társaimmal együtt a szünügyi bizottsági tagságomról, egy most is lemondani volt szándékomban, de a tegnapi ülést megváltam. Mintán itt nincs további funkcióm, most már mi sem állja útját lemondásom benyújtásának. Az ülés rövidsége miatt ezt a lemondást, különösen az indokolás összeállítására miatt csak hazaérkezésem után adhatom be. Akkor, mint magánember s nem mint szünügyi bizottsági tag szívesen állok bárkinek rendelkezésére s nem térek ki senki elől. Kiváló tisztelettel 1913. március 15. *Szmollény Nándor.*

— **A Stefánia-sétány parkirozása.** A Stefánia-sétány előtti területet, amelyből egy részt a sétányhoz csatoltak, egyrészt pedig a gyermekjátsszótér céljaira begyepesítették a tanács, most köröskörül beparkirozták. Gyermekjátsszótér részére csupán egy kisebb köröndöt hagytak.

— **A bezdáni tragédia.** Zomborból jelentik: Véres szenzációja van a várossal szomszédos *Bezdán* községnek. A megye egyik legelőkelőbb családjának egyik sarjadéka, hatalmas, igazán bácskai dárídó végén, egy barátjával együtt *agyonlőtte magát.* A véres eset részleteit egyelőre még meglehetősen homályosak ugyan, annyi azonban már valószínű, hogy a két fiatalember, mindkettő gazdag, gondtalanul élő ifjú, teljesen ittas, beszámíthatatlan volt, amikor végetes tettüket elkövették. A kettős öngyilkosság híre nagy feltűnést keltett városszeret s még ma is izgalomban tartja a várost és a környékét, ahol a két szerencsétlen fiatalembert mindenki ismerte.

A bezdáni Magyar Társaskör helyiségeiben hatalmas mulatságot rendezett tegnapelőtt a kicsi város kevészsámu intelligenciája. Délből, az ebédnél kezdődött meg az ivás, talpatlan poharakból. Egyik liter a másik után került az asztalra, huzta a cigány s estére már ittas volt az egész társaság. Tíz óra tájban elkezdett oszladozni az italozó kompánia, kit hazavittek, ki meg maga dülöngött az utcán végig a lakása felé. A kaszinó helyiségében csak ketten maradtak: ifjabb *Vojnits István* községi aljegyző, *Vojnits István* nyugalmazott főispán fia és *Spitzer Ernő*, a fiatal *Vojnits* legbizalmasabb barátja, egy dúsgazdag földbirtokos és malomtulajdonos gyermeke. A két fiatalember rendületlenül mulatott tovább. A korcsmáros számolatlanul hordta az asztalra a borosüvegeket, a mulatozók énekeltek, kurjongattak s marokszámra dobálták a pénzt a cigánynak. Éjjel tájban fölkerekedtek, oda-hagyták a kaszinóhelyiséget. A falu végén van egy piszkos, kicsi korcsma. Ide tartottak. Az ivó be volt zárva. Addig rugták az ajtót, addig dörömböltek, amíg kinyitották. Bevonultak s a külön szobában leültek az egyik asztalhoz csapkodva, harsogó hangon újra bort rendelték. Aztán ketten ittak tovább. Keveset beszéltek, inkább énekeltek, zajongtak, rekedt, ittas hangjuk fölverte az egész környékét. A mulatság délig tartott. *Vojnits* nem ment be a hivatalba, ahol nem is igen keresték. Megszokták már, hogy mulat valahol. Közben a különszobában egyre vadabb lett a dárídó. *Spitzer elővette a Browning-revolverét s elkezdett a menyezethe lövöldözni.*

— Ne lövöldözz! — szólt *Vojnits.* — Belefájdul a fejem.

*Spitzer* újra lőtt. Ezen aztán összeveszték.

— *Hát ide löjj, ha olyan legény vagy!* —

kiáltotta *Vojnits* s a maga homlokára mutatott.

A következő pillanatban *újra dörrent a revolver s Vojnits vérbeborulva zuhant le a székről.* Mire *Spitzer* odatápolygott hozzá, hogy fölsegítse, már *halott* volt. A gyilkos egyetlen pillanat alatt kijózanodott. Fölkapta a revolvert s *egy második lövéssel ön magát végezte ki.* A golyó szétroncsolta a koponyáját és *nyomban megölte.* Jóval később a korcsmáros bekémlt a szobába. Mikor meglátta két vérbeborult, mozdulatlan vendéget, segítségért kiáltott. Hamarosan orvost is kerítettek, akkor azonban már egyiken sem lehetett segíteni a szerencsétlenek közül. A borzalmas esetről nyomban értesítették a két fiatalember családját. *Vojnits István* nyugalmazott főispán, az áldozat apja, *Wollheimer József* kórházigazgató-főorvossal nyomban *Bezdánba* hajtatott, ahol időközben megjelent a soros vizsgálóbíró is, hogy megindítsa a vizsgálatot. A fiatal *Vojnits* holttestét *Zomborba* vitték, ahol holnap fogják eltemetni. Ifjabb *Vojnits István*, a tragédia szerencsétlen áldozata, harmadik gyermeke volt a főispánnak, a legidősebb fiú a népes, tizenegy gyermekkel megáldott családban, unokaöccse *Vojnits István* bárónak, a nemzeti munkapárt alelnökének. *Spitzer Ernő* apja, *Spitzer Jakab*, egyike a környék leggazdagabb birtokosainak. A mélyen sujtott két család iránt rendkívül nagy a részvét.

— **Mikor a rendőr a fának megy.** Tegnap *Borsos Sándor* alsóközponti lovasrendőr a fának ment. Egy kissé különösen történt ez az eset. Megelőzi a történetet az, hogy esütörtökön *Szabó Sándor* gazdálkodó figyelmeztette kint Alsóközponton a lovasrendőrt, hogy *Ördög Jánosné* tanyáján egy züllött külsejű ember tartózkodik néhány nap óta s nem akar elmenni a tanyából. *Borsos* rendőr a hallottak után azonnal elment *Ördög*né tanyájára és a gyanús embert, akit éppen a konyhában talált, igazolásra szólította. Az idegen nem akarta magát igazolni, mire a rendőr felszólította, hogy kövesse a kapitányságra. Az idegen erre nem szólt semmit, hanem — a rendőr vallomása szerint, — *felkapott egy hatalmas szőlőkarót s azzal úgy fejbe vágta Borsost*, hogy azt azonnal elöntötte a vér. Ezután több rendőr érkezett *Borsos* segítségére, akik Szegedre szállították az idegent. Az itteni rendőrségen megállapították kilétét. *Lipacsovsky Ignác*nak hívják, s oroszországi katonaszökevény. Kihallgatásakor azt vallotta, hogy: *Borsost* nm bántotta, hanem a lovasrendőr *egy fának ment.* A tanuk azonban az ellenkezőt igazolták és *Lipacsovsky* ellen hatóság elleni erőszakért megindították az eljárást és letartóztatták.

— **A titokzatos halott.** *Csongrádról* írják: Még 1912. december 9-én, az adventi vásár után rejtelmes körülmények között eltűnt *Berkes István* csongrádtanyai lakos 19 éves *István* nevű fia. Akkor a hatóság a legszorgasabb nyomozás után sem tudta kideríteni, hova lett a fiú. Tegnap délután *Lantos Gábor* kisereti tanyai lakos *Imre* nevű fiát beküldte a községi rendőrséghez jelenteni, hogy tanyája mellett a holt Tiszában oszlásnak indult emberi holttest van. A csendőrség e hír hallatára *Szücs* őrmestert küldte ki. *Szücs* biciklin ment a megjelölt helyre, amikor is a ruháról, a sárga csikos barna kabátból és paraszt csizmáról fölismerte, hogy — senki más, mint az eltűnt fiú. A hivatalos vizsgálat fogja kideríteni, hogy gyilkosságról, vagy öngyilkosságról van-e szó. A vizsgálat során a *Lantos* fiú elmondta, hogy a holttestet már három hete látták, de mert a víz ellenkező oldalán feküdt, nem tudták kivenni, hogy állati vagy emberi holttest-e. A tegnapi erős szél hajította csak át az innenső partra, a mikor azonnal jelentést tett.

— **Jó barátai és rokonai** örömmel vesznek tudomásul, hogy Ön is bersonozza cipőit. Az új Berson gummisarok utolérhetetlen.